

По барањето на шефот на македонската дипломатија за повлекување на македонскиот амбасадор од Вашингтон, Љупчо Јордановски, тоа место е испразнето сè до заминувањето на новиот амбасадор д-р Зоран Јолевски. Дали нашата држава може да си дозволи таков луксуз ако се знае дека Вашингтон е место каде што се донесуваат најважните одлуки во светската политика?

Пишува: Драги ИВАНОВСКИ

ДАЛИ МАКЕДОНСКАТА НАДВОРЕ ДОБРА ВОЛЈА НА ВАШИНГТОН?

ЗОРАН ЈОЛЕВСКИ - ДАЛИ КОНЕЧНО ЈА ИЗБРАВМЕ ВИСТИНСКАТА ЛИЧНОСТ?

КАКВА ДИПЛОМАТИЈА - Т

Во севкупните напори на македонската држава за остварување на двете најважни цели на надворешната политика за влегување во полноправно членство во НАТО пактот и во Европската унија, за што одамна постои консензус кај сите релевантни политички партии, по сè изгледа не постои изразена стратегија за влечење политички потези, кои најбрзо ќе не донесат во евроатлантските интеграциони процеси. Добро е познат фактот дека најбрзиот пат за влегување во Европската унија води низ претходно зачленување во НАТО Алијансата каде што, пак, доминираат Соединетите Американски Држави. Судејќи по досегашните акции на македонската дипломатија ние не успеавме во целост да ја материјализираме американската поддршка, која резултираше со признавање на нашата држава под уставното име Република Македонија во текот на 2004 година. Погледнато од аспект на меѓународните односи, тоа значеше акт на признание не само од страна на најмоќната супер сила во светската политика, туку и од членка на Советот за безбедност на Обединетите нации со право на вето, што заедно со претходните признавања од Народна Република Кина и од Руската Федерација, требаше да стави крај на зајадните обиди на грчката држава да издејствува промена на уставното име на Република Македонија.

Меѓутоа, наместо македонската надворешна политика упорно да продолжи со ваквиот успешен поход во поглед на добивање такво признавање и од Велика Британија, која во меѓународната политика настапува од позиција на стратески партнер и сојузник на САД, таа со својата традиционална балканска пасивност и индолентност дури може да ги доведе во опасност и веќе постигнатите претходни успеси. Тоа се потврди и со најновата изјава на портпаролот на американскиот Стејт департамент, Шон Меккормак, дека Македонија мора да смета на евентуалното користење на правото на вето, со кое располага Грција при одлучувањето за или против влегувањето на Македонија во Алијансата, која беше примена со изненадување во Брисел. Притоа, се поставува прашањето дали нашата дипломатија направи сè што може за да не дојде до вакви непријатни работи?

ДИПЛОМАТИ ЗА АНТИПОЗИЦИИ

Иако сите експерти тврдат дека Вашингтон е одамна центар на глобалните политички случувања и место каде што се донесуваат најважните одлуки во светската политика, тоа не може да произлезе и од досегашните потези во македонската кадровска политика, со кои не успеавме

На 7 февруари во американскиот Сенат беше поднесен Предлог-закон за поддршка на Македонија, Албанија, Хрватска и на Грузија за влегување во НАТО. Предлог-законот го поднесе претседателот на Комисијата за надворешни работи на Сенатот, сенаторот од Индијана, Ричард Лугер, голем пријател на покојниот претседател Борис Трајковски.

"Приемот на Македонија, Албанија, Хрватска и на Грузија во Алијансата ќе придонесе за зајакнување на безбедноста и стабилноста во Европа", изјавил Лугер.

Предлог-законот предвидува и парична помош за овие земји со цел да се засили нивната безбедност. Македонија треба да добие 3,2 милиони долари доколку сенаторите го усвојат овој закон.

таму да ги испратиме најспособните и авторитетни луѓе, кои ќе знаат ваквиот особен позитивен развој во односите со нашиот најважен и најмоќен стратешки партнер и пријател во светот, да го иско-

ШНА ПОЛИТИКА ГИ СЛЕДИ СИГНАЛИТЕ НА

Портпаролот на Стејт департаментот, Шон Меккормак, на редовната прес-конференција на 5 февруари, изјави дека членството на Македонија во НАТО зависи и од договорот кој ќе биде постигнат со Грција во однос на името. Прашањето треба да биде решено доколку Македонија сака да продолжи и натаму на патот кон членство во НАТО. Сепак, во моментот тоа не е единствено прашање. Постојат многубројни други прашања како дел од акцискиот план кои Македонија треба да ги реши пред да дојде близу до членство. Тој додаде дека за САД нема промена на ставот во однос на освојувањето на Македонија, но одлуките на Алијансата се носат со консензус.

"Ние веќе имаме одлука за името со Македонија. Ако некогаш се дојде до членство на Македонија во НАТО, потребно е сите членки на НАТО да се согласат таа да биде членка, со оглед на тоа што се работи за организација во која одлуките се донесуваат со консензус", рече меѓу другото портпаролот на американскиот Стејт департамент.

ристат во остварувањето на најважните национални и државни интереси по осамостојувањето на Република Македонија.

Да потсетиме дека благодарение на доминантната и апсолутистичката кадровска политика на Киро Глигоров долго време во Вашингтон како амбасадорка ја имавме "убавата цвеќарка", Љубица Аческа, која беше врзана и со некои бизнис интереси со компанијата "Голф Ентерпрајзис". Подоцна, по барање и укажување на американските партнери, таа функција ја извршуваше Никола Димитров, пред сè, благодарение на неговата близкост со покојниот претседател на Републиката, Борис Трајковски. Тој и претходно беше особено почитувана личност во американскиот Стејт департамент, кога се случи невидениот дипломатски скандал со испраќање најдоверливи дипломатски документи по факс од страна на службеничката во Амбасадата, Соња Андонова, кој се појави во медиумите. Минатата година таму беше испратен кадар од социјалдемократите, Љупчо Јордановски, кој во извршувањето на државната функција покажа и заинтересираност за партиско дејствување во случувањата во СДСМ, што беше во колизија со неговиот дипломатски статус, и поради што мораше да биде вратен во земјава. Така, Република Македонија си дозволи невиден луксуз, во време кога се донесуваат најважните одлуки од судбински карактер за балканскиот регион, повеќе месеци

да немаме свој амбасадор во Вашингтон. Во моментот тоа се однесува и на уште неколку европски престолнини, каде поради неуспешната кохабитација меѓу претседателот на Р Македонија, Бранко Црвенковски, и министерот за надворешни работи, Антонио Милошоски, сè уште немаме испратено свои амбасадори.

Во декември 2003 година советничката на македонскиот амбасадор во Вашингтон, Соња Андонова, по електронска пошта по грешка испратила писмо со доверливи информации кои се однесувале на преговорите со Грција за разликите околу уставното име со посредство на Метју Нимиц, како и за средбата на амбасадорот Никола Димитров со заменик-државниот секретар на САД. Тие дипломатски документи пристигнале во компјутерот на бугарски граѓанин, кој имал исто име и презиме со нашиот тогашен амбасадор Никола Димитров.

ЌЕ СЕ ИЗЕНАДИМЕ ЛИ И ОД НОВИ ИЗЈАВИ?

И низ историјата на меѓународните конференции САД покажувале поддршка за правилно решавање на македонското национално прашање, што не може да се каже и за западните европски држави кои пронаоѓаат најразлични изговори за да го забават несомнениот од на Македонија кон Европската унија, која не можела да го направи и за нашава држава она што го направи во однос на Романија и на Бугарија, што се виде и по "алармантните" оценки на еврокомесарот Оли Рен за време на последната посета на Скопје. Наспроти тоа, на Самитот на НАТО во Рига американскиот претседател Џорџ Буш изјави дека во 2008 година Алијансата ќе може да им понуди членство на Хрватска, на Македонија и на Албанија, а во оваа смисла е и поднесениот Предлог-закон во Сенатот од Ричард Лугер. Пред тоа, го имавме признавањето на САД под уставното име, што ги замрзна надежите на Атина дека ќе успее во националистичките напори за фирмизација на државата. Пред тоа беше објавената карта со етничките граници на Македонија, во која Пиринскиот и Егејскиот дел беа прикажани како привремено окупирани територии, а таа им беше поделена на американските маринци во Европа.

Од друга страна, пак, неоправданиот лежерен однос на македонската дипломатија кон сигналите со добри намери од страна на американската администрација се забележуваат и во слабото медиумско покривање на акциите кои ги презема американската агенција УСАИД за развој на повеќе сектори во македонската држава, за што досега се потрошени околу 500 милиони американски долари.

Со еден збор, време е македонската надворешна политика паралелно со спроведувањето на задачите за добивање датум за почеток на преговори за влез во ЕУ, да ги концентрира своите акции кон Вашингтон за да не бидеме изненадени со нови изјави како онаа на портпаролот Шон Меккормак.

АКВИ РЕЗУЛТАТИ!

ЏОРџ БУШ ДАДЕ НЕСОМНЕНА ПОДДРШКА ЗА МАКЕДОНИЈА